

10. YIL

Barışın değil savaşın konuşulduğu, havanın kurşun gibi ağır olduğu bir atmosferde insanlığa ve geleceğine ilişkin "güzel" sözler sarf edebilmek ne kadar güç...

Evrensel insanlık değerlerinin dünyanın her bir köşesinde "vazgeçilmezler" olarak kabul edildiği bir gelecek ütopyası" şimdilik zor görünse de, insana ve insanı eşref-i mahlukat olarak Yaradan'a olan sarsılmaz inancımızla diyoruz ki:

"Buda geçer yâ hû" ...

Tarih boyuca çok önemli olayların cereyan ettiği bir coğrafyada, herhangi bir yerde yaşıyormuşçasına tavır almamız ve geliştirmemiz mümkün değil. Devletimizin, bu iklimde var olması, onun dünya devletler arenasında güçlü, kendinden emin ve merkez olma sorumluluğunu da yüklemekte. Dolayısı ile bizim bugün herhangi bir üçüncü dünya ülkesi gibi bilime / sanata / kültüre yaklaşmamız bizlere yakışan bir tavır olmasa gerek.

Bizler bu tespitten hareketle tarihimizin ve coğrafyamızın bizlere yüklediği ağır sorumluluk bilinci ile bilimsel, sanatsal, kültürel faaliyetlerimizi gerçekleştiriyoruz. Her adım atışımızda, her bir tuğlayı üst üste koyuşumuzda, herhangi bir projeyi hayata geçirişimizde şu soruyu kendimize soruyoruz: "Bugün insanlık için, aziz milletimiz için ne yaptık?" 10. yılda (hamdolsun) bu sorunun cevabının çok müspet olduğunu, gönül rahatlığı ile Eyüp'ümüze, İstanbul'umuza, Ülkemize, insanımıza dolayısı ile tüm insanlığa iyi şeyler sunduğumuzu müşahede ediyoruz. Dolayısı ile insanımızın ve insanlığın huzuruna sunduğumuz her hayırlı hizmetin Hak katında da zayii olmayacağına inanıyoruz.

Yaşanan ağır ekonomi koşullar, hükümetlerin bir türlü dikiş tutturamayan hedefleri, yapılan genel seçimler ve seçimlerle yaşanan siyasi tasfiye, yeni kurulan hükümetle belirginleşmeye başlayan toplumsal bir uzlaşma temayülleri ve ardından patlak veren savaş senaryoları...

Elbette günceli göz ardı ediyor değiliz. Zira bu memlekette, bu yöneticilerle bu yönetim biçimi ile ve bu insanlarla birlikteyiz. İşin bu kısmı bize hüznü vermiyor. Bizi ye'se düşüren husus; fertten topluma toplumdan devlete veya tersinden devletten topluma oradan ferde uzanan sinerjinin bir türlü oluşmaması. Tek tek her birimizin kaygıda, tasada, sevinçte, kıvançta "Milli birlik idealinin" bir türlü müesses hale gelmemesi bizi üzüyor. İstiyoruz ki Eyüp'te on yıldır yakaladığımız heyecanı, yurdumuz'un bütün köşesinde görebileyim, görebilelim. Bunu göremiyor olmak bizi üzüyor.

Hani ne derler sevinçler paylaşıldıkça çoğalır, üzüntüler paylaşıldıkça azalır. Üzüntümü sizlerle paylaşıyorum. Tabii ki sevincimi de. İşte bu kitap ve bu kitaba hazırladığımız bu yazı sevincimizi sizlerle paylaşılmasına vesile teşkil ettiği içinde ayrıca memnunum. Zira sizlerle, "yazı dili" ile de olsa hasbihal edebilmek yüreğimizdeki ağır havayı azda olsa hafifletiyor.

Yazıya geçirilmemiş bilgi zamanla unutuluyor, kayboluyor gidiyor. Bugün teknik imkanlarla (Bilgisayar, Mikro film, Video v.s) her türlü faaliyet kayda geçiriliyor depolanıyor, arşivleniyor ve insanlığın hizmetine sunuluyor. Dünyanın sayılı kültür merkezlerine bir tuşla ulaşıyor, sayısız bilgileri edinebiliyorsunuz.

Biz bugün Eyüp'e ait bilinmesi gereken ne varsa hepsi kayda geçsin istiyoruz. Yazılı ve görsel olarak. Bu meyanda Eyüp Sempozyumları'nın münderecatında bulunan Eyüp'e ait bilgiler, tarihe bir kayıt düşmek olduğu gibi, insanlığın ortak kullanımına sunduğumuz bilgi numuneleridir diye de düşünüyoruz. İnşallah hem internet ortamında hem de tanınmış belli başlı (Ulusal/Uluslararası) Kültür Merkezlerinde Eyüp Sempozyum kitaplarımızın bulunması için çabalarımız sürmekte. İstiyoruz ki sahip olduğumuz bu güzellikler tüm insanlığın olsun.

Güzeller güzeli yurdumuzun mutena bir köşesinden yaktığımız bu ışığın, yurdumuzun diğer köşelerinden yakılan ışıklarla birleşip kocaman bir aydınlığa dönüşmemesi için hiçbir

neden yok. Yeter ki o malûm sinerjiyi yakalamış olalım. Sizlerden istediğimiz bu kitabı (ve diğer kitapları) karanlığa karşı yakılmış bir ışık olarak kabul etmenizdir. Bu kabul sizleri ve bizleri bugünlerde (yani katı kasvetin yoğun olduğu) ayakta tutacak en güzel bir umut kaynağı olacağı kanaatindeyiz.

Yine bu meyanda öteden beri bizim dile getirdiğimiz bu kanaatlerimizi teyit eden cümlelerle devam edelim;

“Türkiye’nin aydınları, ne idüğü belirsiz projelerle İslâm’ı bu ülkenin ve toplumun hayatından uzaklaştırma aymazlığının son vermedikleri yani İslâm bu ülkede en esaslı, en köklü, en güçlü siyasi, toplumsal ve kültürel realite olarak görünmek yerine, meşrûiyeti olmayan sadece halkın vicdanlarına hapsedilen ölü, ruhsuz, anlamsız bir din olarak algılandığı süreç; Türkiye asla belini doğrultamaz ve bizi perişan eden belirsizlikleri, istikrarsızlıkları asla aşamaz ve hatta şu Anadolu coğrafyasındaki varlığını sürdürmeyi bile asla garanti altına alamaz.”

“Toplumsal mutabakat veya sözleşme üzerine kurulmayan aksine böyle bir mutabakatın, sözleşmenin veya ortak aklın dayanması gereken bu topluma kimliğini, hafızasını, varlık nedenini veren bu toplumun anlam haritalarını oluşturan toplumsal, kültürel ve siyasi dinamiklerinin sürekli olarak yok sayılmaya ve hatta zaman zaman yok edilmeye çalışıldığı bir ülkedeki sistemin meşruiyetinin sorunlu olacağı ve bu sorun halledilmediği sürece de siyasi, ekonomik, toplumsal ve kültürel iktidar aygıtları aracılığıyla kullanılan iktidar biçimlerinin her zaman sorun üreteceği açıktır.”

“Küresel sistem, küreselleşme aynı anda iki uygarlığın var olmasına imkan veremiyor, vermeyecekte. O anlamda bölgesel kazanımlar imkan dahilinde değil. Biz bugün gerçekten velut bir düşünce alanı üretmediğimiz müddetçe, yaşama modeli geliştiremediğimiz sürece, varlık alanı üretmediğimiz sürece, dünyada varolamayız. Varolabilmek için böyle bir ihtiyacın üretilebilmesi, var edilebilmesi lazım. Bu anlamda medeniyet değerlerimizi tahrip edilmemiş asli kimliğiyle, biçimiyle örneklenmeye ihtiyacı vardır. Bu ortaya çıkarılmadığı müddetçe bizim adımıza bizim mukaddeslerimizi, değerlerimizi, tarihimizi başkaları bize öğretmeye kalkışır. Neticede biz onların öğrencileri olacağız, aydınlarımız halkın önderleri olamayacak, sadece "bir şeyin" aktarıcıları haline geleceklerdir.”

“Türkiye’deki anakronik (zaman ve tarih dışına düşen) statükocu retorik ve uygulaması, Türkiye’nin yaşadığı travmaları kat be kat arttırmakta, Türkiye’de yapay sorunlar ihdas ettirmekte, Türkiye’nin zengin tarihsel, kültürel, toplumsal dinamiklerini dinamitlemekte, ülkemizin geleceği güvenle yürüyebilmesini handiyse imkansızlaştırmakta, tarih yapmış bir milletin varlığını sürdürebilmesini bile tehlikeye sokmakta ve bu durum Türkiye’nin iç ve dış politikada büyük zaafı göstermesine yol açmakta ve Türkiye’nin imkânlarını, dinamiklerini yaratıcı şekillerde kullanabilmesini muhal kılmaktadır.”

“Nihai olarak devlet ve toplum arasındaki gerilimin yatıştırılması, toplumsal ve kültürel dinamikleri eksene alan bir toplumsal mutabakatın gerçekleştirilmesi, Türkiye’nin kimlik krizinden kaynaklanan travmanın ve özgüven yitiminin aşılması ve Türkiye’nin orta ve uzun vadede yeni bir yörünge oluşturarak yeniden tarihi misyonunu üstlenmesi ile mümkün olabilir.”

Bizler bugün böyle bir anlayışla yola koyulduk. Bu yol biliyoruz ki uzun ve çileli yol. Öyle umut ediyoruz ki sonu aydınlık. Yani tünelin ucunda ışık görünüyor.

Bu umutlarla tebliğ sahibi değerli hocalarıma ve araştırmacılara kitabın yayınında emeği geçen herkese şükranlarımı sunuyorum.

2003 yılında "Fethin 550. Yılı" başlıklı Sempozyum VII.’de buluşabilmek umudu ile saygılar sunuyorum

Ahmet GENÇ
Belediye Başkanı